

ปัจจัยความสำเร็จของการประกอบธุรกิจร้านอาหารไทยในประเทศสหรัฐอเมริกา

Success Factors of Operating a Thai Restaurant Business

in the United States

ปรัชญา เหมินสว่าง¹ และชาญชัย จิวจินดา²

Prutchaya Heonsawang¹ and Chanchai Jewjinda²

¹ นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาผู้นำทางสังคม ธุรกิจและการเมือง วิทยาลัยนวัตกรรมสังคม มหาวิทยาลัยรังสิต

² อาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาผู้นำทางสังคม ธุรกิจและการเมือง วิทยาลัยนวัตกรรมสังคม มหาวิทยาลัยรังสิต

E-mail: nikpaya.rsu@gmail.com, chanchai.j@rsu.ac.th

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับความสำเร็จของการประกอบธุรกิจร้านอาหารไทยในรัฐเวอร์จิเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา 2) เพื่อศึกษาปัจจัยพื้นฐานของผู้ประกอบการในความสำเร็จในการประกอบธุรกิจร้านอาหารไทยในรัฐเวอร์จิเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา และ 3) เพื่อศึกษาปัจจัยแวดล้อมของความสำเร็จในการประกอบธุรกิจร้านอาหารไทยในรัฐเวอร์จิเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ประกอบการร้านอาหารไทยในรัฐเวอร์จิเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 215 คน ตอบคำถามในรูปแบบของแบบสอบถาม และสัมภาษณ์ 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ และสถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัย พบว่า (1) ระดับความสำเร็จของผู้ประกอบการในการประกอบธุรกิจร้านอาหารไทยในรัฐเวอร์จิเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า มีระดับความสำเร็จจากความพึงพอใจของผู้ใช้บริการอยู่ในระดับมาก (2) ปัจจัยพื้นฐานของความสำเร็จในการประกอบธุรกิจร้านอาหารไทยในรัฐเวอร์จิเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า ด้านแรงงาน (Mean= 43.6) ด้านเงินลงทุน (Mean= 37.7) ด้านวัตถุดิบ (Mean= 66.4) และด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ (Mean= 76.4) มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการประกอบธุรกิจร้านอาหารไทยในรัฐเวอร์จิเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา (3) ปัจจัยแวดล้อมของความสำเร็จในการประกอบธุรกิจร้านอาหารไทยในรัฐเวอร์จิเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า ด้านการสนับสนุนจากทางสังคม อยู่ในระดับมาก (Mean=3.90) ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ อยู่ในระดับมาก (Mean= 3.56) ด้านการสนับสนุนจากภาคเอกชน อยู่ในระดับมาก (Mean=3.63) และด้านการสนับสนุนจากผู้นำชุมชน อยู่ในระดับมาก (Mean=3.55)

คำสำคัญ: ความสำเร็จของผู้ประกอบธุรกิจ, ร้านอาหารไทยในรัฐเวอร์จิเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา

Abstract

This study the objectives are 1) to study the success level of operating a Thai restaurant business in Virginia USA, 2) To study the fundamentals of entrepreneurs in the success of operating a Thai restaurant business in Virginia USA, and 3) To study the environmental factors of success in operating a Thai restaurant business in Virginia USA. The sample used for this research was Thai restaurant entrepreneurs in Virginia. USA: 215 people answered questions in a questionnaire and interviewed 5 people. The research instruments were questionnaires and interviews. The statistics used in this research are frequency, percentage, mean, standard deviation and content analysis.

The research found that (1) the level of success of entrepreneurs in the Thai restaurant business in Virginia. The United States found there is a high level of success from the satisfaction of the users. (2) Fundamental factors for success in operating a Thai restaurant business in Virginia The United States found Labor (Mean = 43.6), investment (Mean = 37.7), materials (Mean = 66.4), and tools and equipment (Mean = 76.4) Influencing the success of running a Thai restaurant business in Virginia USA., and (3) Environmental factors for the success of operating a Thai restaurant business in Virginia USA Found that social support Very level (Mean=3.90) Support from government agencies Very level (Mean= 3.56) Support from the private sector Very level (Mean=3.63) and support from community leaders Very level (Mean=3.55).

Keywords: Success of business operators, Thai Restaurants in Virginia USA.

บทนำ

อาหารไทย จัดอยู่ในอาหารเพื่อสุขภาพ อุดมไปด้วยสมุนไพรและเครื่องเทศที่มีคุณค่าทางโภชนาการ ตลอดจนมีรสชาติที่โดดเด่นเหนืออาหารชาติอื่น ๆ เพราะมีรสชาติครบรส ทั้งเปรี้ยว หวาน มัน เค็ม เผ็ด ความกรอบ ความนุ่มละมุนและความกลมกล่อม หรือกล่าวได้ว่ามีหลายรสชาติไม่น่าเบื่อ (วงศกร ตระกูลหิรัญผดุง, 2556) อาหารไทยมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักระดับโลก ด้วยความโดดเด่นในด้านของรสชาติ ความประณีตบรรจง ปัจจุบันอุตสาหกรรมอาหารของไทยนับเป็นอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในการแข่งขันในตลาดโลกสูง และบริษัทที่มีศักยภาพมีการลงทุนไปยังต่างประเทศอย่างต่อเนื่องยาวนาน ซึ่งการลงทุนทางตรงนี้เองจะเป็นประโยชน์ทั้งกับไทยและ ประเทศที่ไปลงทุน (จูน เจริญเสียง, 2558)

หนึ่งในประเทศที่มีความน่าสนใจในการไปลงทุนทางตรงโดยการเปิดร้านอาหารไทย คือ สหรัฐอเมริกา เนื่องจากชาวอเมริกันส่วนใหญ่มองว่าอาหารไทยเป็นอาหารที่มีรสชาติดีมีระดับ ไม่ใช่อาหารฟาสต์ฟู้ดหรืออาหารจานด่วนราคาถูก ร้านอาหารไทยจำนวนมากในอเมริกาจึงเติบโตสามารถทำกำไรได้ไม่น้อย (ชนิสรา งามอภิชน, 2562)เนื่องจาก “อาหารไทย” ได้รับความนิยมจากชาวอเมริกัน คนที่เคยไปเที่ยวเมืองไทย ชาวไทย และชาวต่างชาติที่อาศัยอยู่ในสหรัฐอเมริกาเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ เพราะกำลังซื้อในสหรัฐฯ มีมหาศาล จากจำนวนประชากรที่มีกว่า 300 ล้านคน และมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวเป็นอันดับต้น ๆ ของโลก ส่งผลให้ธุรกิจร้านอาหารไทยในอเมริกายังมีโอกาสเติบโตได้อีก แต่เชื่อว่าเปิดธุรกิจอาหารไทยแล้วจะไม่มีขาดทุน อย่างคิดว่ามีเงินแล้วไปจ้างคนอื่นเขาทำก็ได้ ร้านอาหารไทยล้มเหลวมากก็มาก ถ้าไม่ใส่ใจในรายละเอียด หรือมอบความไว้วางใจให้แก่พ่อครัวแม่ครัวมากเกินไป (วงศกร ตระกูลหิรัญผดุง, 2556)

อย่างไรก็ดี ถึงแม้ว่าสหรัฐอเมริกา จะเป็นตลาดที่น่าสนใจและมีการแข่งขันการสูงสำหรับธุรกิจร้านอาหารไทย แต่ก็ยังมีอุปสรรคต่อการลงทุนทางตรงต่อผู้ประกอบการไทยหลายประการ เช่น ปัญหาการขาดผู้ประสานงานระหว่างผู้ลงทุนกับหน่วยงานของรัฐท้องถิ่น ปัญหาด้านเงินทุนปัญหาด้านแรงงาน ปัญหาเกี่ยวกับใบอนุญาตที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจร้านอาหาร ปัญหาเกี่ยวกับนโยบายทางการเมือง เป็นต้น อีกทั้งจากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ได้แพร่ระบาดอย่างรวดเร็วและกว้างขวางไปหลายประเทศทั่วโลก รวมถึงสหรัฐอเมริกาที่มียอดผู้ติดเชื้อมากที่สุดเป็นอันดับต้น ๆ ของโลก ส่งผลให้มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วเพื่อรับมือการระบาดของโรคโควิด-19 ดังกล่าว โดยสถานการณ์ในสหรัฐอเมริกา ในสหรัฐที่มีตัวเลขผู้ป่วยคงที่ ได้แก่ เดลาแวร์ อินเดียนา แมรีแลนด์ แมสซาชูเซตส์ เนบราสก้า นิวแฮมป์เชียร์ นิวเจอร์ซีย์ นิวยอร์ก นอร์ทดาโคตา โอเรกอน เซาธ์ดาโคตา และเวอร์จิเนีย (Johns Hopkins University, 2020) ซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงต่อการดำเนินกิจการร้านอาหารไทยในสหรัฐอเมริกาที่ต้องปรับตัวหันมารับมือกับวิกฤตดังกล่าว โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการดำเนินกิจการมาจัดส่งอาหารผ่านเดลิเวอรี่ ดังนั้น ปัญหาสำคัญของการประกอบกิจการร้านอาหารไทยในรัฐเวอร์จิเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา คือ ปัญหาด้านปัจจัยพื้นฐานของความสำเร็จในการประกอบธุรกิจ และปัจจัยแวดล้อมภายใต้สถานการณ์ไวรัสระบาดโควิด-19 (ชนิสรา งามอภิชน, 2562)

จากปัญหาดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาปัจจัยความสำเร็จของการประกอบธุรกิจร้านอาหารไทยในรัฐเวอร์จิเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้ประกอบการและผู้ที่ต้องการศึกษาให้สามารถนำผลวิจัยฉบับนี้ไปเป็นแนวทางการดำเนินงาน และการปรับปรุงแก้ไขปัญหาเพื่อการประสบความสำเร็จในธุรกิจอาหารไทยในประเทศสหรัฐอเมริกา ทั้งนี้เพื่อตอบสนองความต้องการของสูงสุดของผู้บริโภคด้วยเช่นกัน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความสำเร็จของผู้ประกอบการในการประกอบธุรกิจร้านอาหารไทยในรัฐเวอร์จิเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา
2. เพื่อศึกษาปัจจัยพื้นฐานของความสำเร็จในการประกอบธุรกิจร้านอาหารไทยในรัฐเวอร์จิเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา
3. เพื่อศึกษาปัจจัยแวดล้อมของความสำเร็จในการประกอบธุรกิจร้านอาหารไทยในรัฐเวอร์จิเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา

วิธีดำเนินการวิจัย

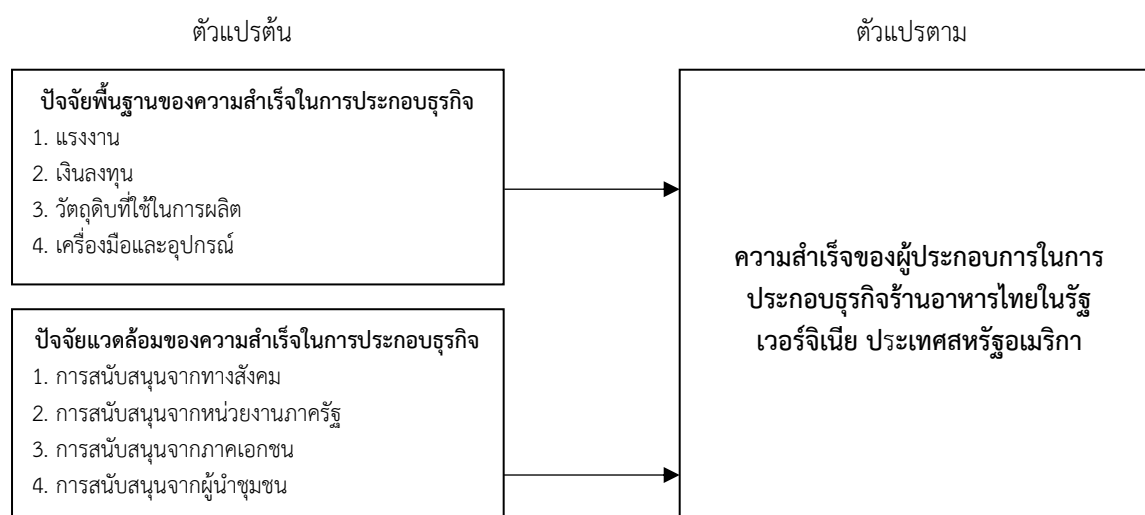
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ประกอบการร้านอาหารไทยในรัฐเวอร์จิเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 220 คน และสัมภาษณ์ 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ และสถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบแนวทางของระดับความสำเร็จของผู้ประกอบการในการประกอบธุรกิจร้านอาหารไทยในรัฐเวอร์จิเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา
2. ได้ทราบปัจจัยพื้นฐานของความสำเร็จในการประกอบธุรกิจร้านอาหารไทยในรัฐเวอร์จิเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา
3. ได้ทราบปัจจัยแวดล้อมของความสำเร็จในการประกอบธุรกิจร้านอาหารไทยในรัฐเวอร์จิเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา

กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยความสำเร็จของการประกอบธุรกิจร้านอาหารไทยในรัฐเวอร์จิเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา” มีกรอบแนวคิด ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับความสำเร็จ

ผู้บริหารธุรกิจ ย่อมต้องเป็นผู้มีความสามารถในการปรับปรุงธุรกิจให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสามารถตอบสนองความต้องการที่หลากหลายของผู้บริโภคได้ มีความสามารถในการสร้างโอกาสทางธุรกิจให้เกิดขึ้นอยู่เสมอ และเลือกประกอบธุรกิจในตลาดที่มีความต้องการเท่านั้น สามารถสร้างสัมพันธ์อันดีกับคู่ค้า ผู้ป้อนวัตถุดิบและบริการ ตลอดจนผู้ส่งสินค้าให้แก่ธุรกิจ มีความสามารถในการวางแผนระยะยาว แทนการบริหารแต่ตัดสินใจดำเนินธุรกิจแบบวันต่อวัน มีความพร้อมด้านแหล่งเงินทุน นำความรู้และเทคโนโลยีอันทันสมัยมาเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารรวมทั้งการผลิตสินค้าและบริการ ตื่นตัวและให้ความสำคัญกับข้อมูลข่าวสารรอบด้าน มีความรู้ความเชี่ยวชาญในธุรกิจของตนเอง ศึกษาวิชาการและกลยุทธ์ของคู่แข่งเพื่อเตรียมพร้อมที่จะ ต่อสู้กับการแข่งขันในทุกรูปแบบ การลงทุนประกอบการธุรกิจขนาดย่อมจึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจและจะประสบความสำเร็จหากสามารถเอาชนะอุปสรรคและข้อเสียเปรียบดังกล่าวได้ (พิทักษ์ ศิริวงษ์ และคณะ, 2560)

แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางธุรกิจ

การวิเคราะห์ด้วย SWOT การศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎีการวิเคราะห์ด้วย SWOT พบว่า Gürel & Tat (2017; Ervural, Zaim, Demirel, Aydin & Delen, 2018) ได้อธิบายทฤษฎีการวิเคราะห์ด้วย SWOT ว่า การวิเคราะห์ SWOT Analysis เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์สถานการณ์ เพื่อให้ผู้บริหารรู้จักจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคขององค์กร ซึ่งจะช่วยให้ทราบว่าจะได้เดินทางไปทางที่ถูกและไม่หลงทางนอกจากนี้ยังบอกได้ว่าองค์กรมีแรงขับไปยังเป้าหมายได้ดีหรือไม่ มันใจได้อย่างไรว่าระบบการทำงานในองค์กรยังมีประสิทธิภาพอยู่ มีจุดอ่อนที่จะต้องปรับปรุงอย่างไร ซึ่งการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม (SWOT Analysis) มีปัจจัยที่ควรนำมาพิจารณา 2 ส่วนดังนี้

ปัจจัยภายใน (Internal Environment Analysis) ได้แก่ S มาจาก Strengths หมายถึง จุดเด่นหรือจุดแข็ง ซึ่งเป็นผลมาจากปัจจัยภายในเป็นข้อดีที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายในองค์กร เช่น จุดแข็งด้านส่วนประสม จุดแข็งด้านการเงิน จุดแข็งด้านการผลิต จุดแข็งด้านทรัพยากรบุคคล องค์กรจะต้องใช้ประโยชน์จากจุดแข็งในการกำหนดกลยุทธ์ W มาจาก Weaknesses หมายถึง จุดด้อยหรือจุดอ่อน ซึ่งเป็นผลมาจากปัจจัยภายใน เป็นปัญหาหรือข้อบกพร่องที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายในต่าง ๆ ขององค์กร ซึ่งองค์กรจะต้องหาวิธีในการแก้ปัญหานั้น ปัจจัยภายนอก (External Environment Analysis) ได้แก่ O มาจาก Opportunities หมายถึง โอกาส เป็นผลจากการที่สภาพแวดล้อมภายนอกขององค์กรเอื้อประโยชน์หรือส่งเสริมการดำเนินงานขององค์กร โอกาสแตกต่างจากจุดแข็งตรงที่โอกาสนั้นเป็นผลมาจากสภาพแวดล้อมภายนอก แต่จุดแข็งนั้นเป็นผลมาจากสภาพแวดล้อมภายใน ผู้บริหารที่จะต้องแสวงหาโอกาสอยู่เสมอ และใช้ประโยชน์จากโอกาสนั้น T มาจาก Threats หมายถึง อุปสรรค เป็นข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายนอก ซึ่งการบริหารจำเป็นต้องปรับกลยุทธ์ให้สอดคล้องและพยายามขจัดอุปสรรค ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นให้ได้จริง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อัศกร ปานเพชร (2559) ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ไทย ในการเข้าสู่ตลาดของกลุ่มประเทศ กัมพูชา ลาว เมียนมาร์ เวียดนาม ผลการวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ดำเนินธุรกิจมาแล้ว 11-15 ปี มีมูลค่าเงินลงทุนไม่เกิน 30 ล้านบาท มีจำนวนพนักงาน 1-50 คน ส่วนมากดำเนินธุรกิจในการค้าปลีกในการอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม และอุตสาหกรรมบริการทำเหมืองแร่ โดยปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ไทย ได้แก่ กลยุทธ์องค์กร โครงสร้างและการแข่งขัน การดำเนินงานหรือปัจจัยทางการผลิต อุปสงค์หรือความต้องการ และรัฐบาล ตามลำดับ

พริญา กันขบุตร (2559) ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยแห่งความสำเร็จในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก : SMEs ผลการวิจัยพบว่า ควรมีศาสตร์และศิลป์เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการประกอบธุรกิจให้ประสบความสำเร็จ มากขึ้นดังนี้ 1) การเลือกธุรกิจ 2) การมีแผนงาน 3) การมีจุดมุ่งหมายที่ดี 4) การเลือกทำเลที่ตั้ง 5) การมีวิสัยทัศน์ ที่กว้างไกล 6) การ

สร้างพันธมิตรทางการค้า 7) การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี 8) คุณภาพของสินค้าหรือบริการ 9) การจัดการแหล่งการเงิน 10) มีการจัดทำระบบบัญชี 11) การกำหนดกลุ่มลูกค้าเป้าหมายชัดเจน 12) การมีเครดิตเป็นที่น่าเชื่อถือ 13) ประสบการณ์ในการทำงาน 14) ความรู้ ความสามารถ 15) ตอบสนองให้ตรงต่อสนิมของลูกค้า 16) การแยกรายรับรายจ่าย 17) มีหลักการจัดการงานที่มีประสิทธิภาพ 18) มีการสั่งการที่มีความยืดหยุ่นศาสตร์และศิลป์ต่างๆ ที่มีความสำคัญอันจะนำมาประสมประสานให้เหมาะสมและสอดคล้องกับโลกแห่งการเปลี่ยนแปลง ได้แก่ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การวางแผนเชิงกลยุทธ์ การจ่ายค่าตอบแทน ข้อมูลข่าวสาร ในปัจจุบัน ความรู้ความเข้าใจหลักการตลาด และภาษาในการทำธุรกิจ

สุสิทธิ์ มาสนตร และคณะ (2555) ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยแห่งความสำเร็จในการประกอบธุรกิจอาหารทะเลแปรรูปที่บ้านของผู้ประกอบการในอำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 41-45 ปี สำเร็จการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษา มีรายได้สุทธิระหว่าง 10,000-20,000 บาท ประสบการณ์ในการประกอบธุรกิจอาหารทะเลแปรรูปที่บ้านอยู่ระหว่าง 6-10 ปี ระดับความสำเร็จในการประกอบธุรกิจอาหารทะเลแปรรูปที่บ้านของผู้ประกอบการธุรกิจอาหารทะเลแปรรูปอยู่ในระดับมาก ปัจจัยพื้นฐานแห่งความสำเร็จในการประกอบธุรกิจอาหารทะเลแปรรูปที่บ้านด้านแรงงานส่วนใหญ่เห็นว่า จำนวนแรงงานที่เหมาะสมอยู่ระหว่าง 6-10 คน ต่อหนึ่งรายธุรกิจและใช้แรงงานภายในครอบครัว ด้านเงินทุนที่ใช้ในระยะเริ่มต้นของการประกอบธุรกิจ จำนวน 30,001-40,000 บาท โดยแหล่งเงินทุนที่ใช้เป็นเงินทุนสะสมภายในครอบครัวซึ่งใช้ระยะเวลาของการคืนทุนระหว่าง 1-3 ปี

พิทักษ์ ศิริวงษ์ และคณะ (2560) ทำการศึกษาเกี่ยวกับประสบการณ์ความสำเร็จของผู้ประกอบการระบบการจัดการร้านอาหารกรณีศึกษา FoodStory บริษัทลิฟวิ่งโมบาย จำกัด ผลการวิจัยพบว่า คุณธนากร ชาติสุทธิผล (ยิม) มองเห็นปัญหาของวงการร้านอาหารในประเทศไทย ไม่มีการพัฒนาระบบการจัดการร้านอาหาร เป็นระยะเวลา 10 ปี จึงร่วมมือกับเพื่อนจัดทำระบบการจัดการร้านอาหาร เพื่อให้ธุรกิจร้านอาหารมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและความสำเร็จของผู้ประกอบการระบบการจัดการ FoodStory

อัชฌาพร กว้างสวัสดิ์ และพัชรภรณ์ ชัยพัฒน์เมธี (2556) ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยแห่งความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจทางอินเทอร์เน็ต (Internet Entrepreneur) ในรูปแบบพันธมิตรทางการตลาดอินเทอร์เน็ต (Affiliate Internet Marketing) เพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญอันดับแรกคือ ด้านคุณลักษณะของผู้ประกอบการอินเทอร์เน็ต คะแนนเฉลี่ย 4.33 รองลงมาอันดับที่สอง คือด้านผู้ให้บริการเครื่องแม่ข่ายระดับคะแนนเฉลี่ย 4.29 ความสำคัญอันดับที่สามคือ ด้านองค์ประกอบ ในการโปรโมทผ่านระบบเสิร์จเอนจิน คะแนนเฉลี่ย 4.15 ความสำคัญอันดับสี่คือ ปัจจัยด้านผู้ให้บริการพันธมิตรทางการตลาด (Affiliate Provider) คะแนนเฉลี่ย 4.08 และอันดับสุดท้ายคือ ปัจจัยด้านกลยุทธ์ทางการตลาดอินเทอร์เน็ตในการประชาสัมพันธ์เว็บไซต์ คะแนนเฉลี่ย 3.96 และผู้วิจัยได้นำปัจจัยดังกล่าวมาพัฒนาธุรกิจออนไลน์เพื่อวัดความสำเร็จการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจทางอินเทอร์เน็ตในรูปแบบพันธมิตรทางการตลาด (Affiliate Internet Marketing)

ผลการวิจัย

1. ปัจจัยพื้นฐานของความสำเร็จในการประกอบธุรกิจ

ปัจจัยพื้นฐานของความสำเร็จในการประกอบธุรกิจ พบข้อสรุป 4 ด้าน ประกอบด้วย (1) ด้านแรงงาน ส่วนใหญ่มีจำนวนแรงงาน 6-10 คน จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 43.6 และมีแหล่งแรงงานที่ใช้ในการประกอบกิจการมาจากแรงงานจากในประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 52.3 (2) ด้านเงินทุน ส่วนใหญ่มีจำนวนเงินทุนที่ใช้ลงทุนในระยะเริ่มต้น 100,001-300,000 บาท จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 37.7 และมีแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการลงทุนร้านอาหารไทยในรัฐเวอร์จิเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นเงินทุนสะสมในครอบครัว จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 60.9 (3) ด้านวัตถุดิบในการผลิต ส่วนใหญ่ใช้แหล่งวัตถุดิบหลักในการผลิตนำเข้าจากประเทศไทย จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 66.4 และ (4) ด้านเครื่องมือและอุปกรณ์

ส่วนใหญ่แหล่งเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบธุรกิจที่นำเข้าจากประเทศไทย จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 76.4 นอกจากนี้ ปัจจัยพื้นฐานของความสำเร็จในการประกอบธุรกิจ สามารถแบ่งจำแนกออกเป็น 4 ด้านสำคัญ ได้แก่

1.1 ปัจจัยพื้นฐานด้านแรงงานมีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการประกอบธุรกิจร้านอาหารไทยในรัฐเวอร์จิเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา

ปัจจัยพื้นฐานด้านแรงงานมีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการประกอบธุรกิจร้านอาหารไทยในรัฐเวอร์จิเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า ประกอบด้วย 7 ด้านสำคัญ ได้แก่ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความขยันและอดทน ด้านความรับผิดชอบ ด้านการมีระเบียบวินัย ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านคิดสร้างสรรค์ และด้านไม่เรียนรู้

1.2 ปัจจัยพื้นฐานด้านเงินลงทุนมีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการประกอบธุรกิจร้านอาหารไทยในรัฐเวอร์จิเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา

ปัจจัยพื้นฐานด้านเงินลงทุนมีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการประกอบธุรกิจร้านอาหารไทยในรัฐเวอร์จิเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า ปัจจัยพื้นฐานในด้านเงินลงทุนมีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการประกอบธุรกิจร้านอาหารไทยการประกอบธุรกิจอาหารไทยที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจ ในการลงทุนเปิดร้านอาหารที่มีขนาดเล็กอาจใช้เงินทุนของผู้ประกอบการธุรกิจเอง หรือเงินสะสมภายในครอบครัวในการดำเนินงานช่วงแรก ซึ่งมีข้อดี คือ เป็นเงินกู้ที่ไม่จำเป็นต้องจ่ายเสียดอกเบี้ยในการกู้ยืม และในส่วนร้านอาหารขนาดกลาง และขนาดใหญ่ที่จำเป็นต้องใช้เงินลงทุนจำนวนมากกว่าองค์การขนาดเล็ก ส่วนใหญ่จะใช้เงินลงทุนของผู้ประกอบการเอง และกู้ยืมจากแหล่งเงินทุนต่างๆ ซึ่งผู้ประกอบการต้องคำนึงถึงแหล่งเงินทุนและการสำรองเงินทุนให้พอเพียงต่อการดำเนินงานโดยสามารถนำเงินทุนมาใช้อย่างทันทั่วทั้งที่ ผู้ประกอบการที่สามารถจัดการเงินทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพแสดงว่าการประกอบกิจการนั้นประสบผลสำเร็จในการดำเนินงานอย่างแท้จริง โดยจะต้องคำนึงถึงระยะเวลาของการคืนทุนใช้เวลาระยะสั้นภายในเวลา 1-3 ปี ในส่วนด้านจำนวนแรงงานที่เหมาะสมนั้นเป็นปัจจัยหลักที่สำคัญต่อการลงทุน เพราะหากบริหารหรือกำหนดหน้าที่มากจนเกินความจำเป็นต่อพื้นที่การทำงาน จะทำให้ผู้ประกอบการขาดทุนหรือเสียผลกำไร เพราะการดำเนินธุรกิจจำเป็นต้องใช้ผู้ที่มีความรู้ความสามารถและมีความเชี่ยวชาญในแต่ละด้านเพื่อกำหนดค่าแรงได้อย่างเหมาะสมกับหน้าที่และสถานที่ซึ่งใช้ในการประกอบธุรกิจ ซึ่งอาจเป็นที่ดินของตนเองหรือการเช่าในการเลือกทำเลที่ตั้งต้องดูองค์ประกอบหลายประการ ในกรณีเป็นธุรกิจด้านการผลิตสถานประกอบการควรอยู่ใกล้กับแหล่งวัตถุดิบ มีการขนส่งที่สะดวก สามารถติดต่อและมีการคมนาคมได้สะดวก เพื่อเป็นการลดต้นทุนในการจัดสรรหาวัตถุดิบ การบริการในด้านขนส่ง เป็นต้น

1.3 ปัจจัยพื้นฐานด้านวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตมีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการประกอบธุรกิจร้านอาหารไทยในรัฐเวอร์จิเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา

ปัจจัยพื้นฐานด้านวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตมีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการประกอบธุรกิจร้านอาหารไทยในรัฐเวอร์จิเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า ร้านอาหารไทยมีรสชาติที่มีความหลากหลาย และรสชาติเป็นเอกลักษณ์ ผู้ประกอบการจะทำการพิจารณาการเลือกวัตถุดิบในการปรุงจะทำการเลือกจาก แหล่งที่มา ปริมาณและคุณภาพของวัตถุดิบ และการเก็บรักษา

1.4 ปัจจัยพื้นฐานด้านเครื่องมือและอุปกรณ์มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการประกอบธุรกิจร้านอาหารไทยในรัฐเวอร์จิเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา

ปัจจัยพื้นฐานด้านเครื่องมือและอุปกรณ์มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการประกอบธุรกิจร้านอาหารไทยในรัฐเวอร์จิเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า ด้านเครื่องมือและอุปกรณ์เอกลักษณ์เฉพาะตัวจดจำได้ง่าย โดยเฉพาะเครื่องหมายการค้าของร้าน หรือ Logo เลือกใช้วัสดุและอุปกรณ์ที่มีมาตรฐาน มีความสวยงาม ทันสมัย โดยออกแบบอุปกรณ์ที่ใช้ในสถานประกอบการ บนโต๊ะอาหาร เช่น จาน ชาม ถ้วย ช้อน ส้อม แก้วน้ำ เป็นต้น ให้สวยงาม อีกทั้งเมนูอาหารในร้านจำเป็นต้องจัดพิมพ์จำ เป็นที่จะต้องออกแบบให้สวยงาม โดยมีรูปภาพของอาหารและบรรยายลักษณะอาหารประกอบในรายการอาหาร เพื่อให้ลูกค้าต่างชาติสามารถเข้าใจรสชาติได้ดีขึ้น มีเมนูแนะนำอาหารประจำร้านทำให้ลูกค้าตัดสินใจเลือกได้ง่าย และควรคำนึงถึงราคาอาหารที่อาจส่งผลโดยตรงต่อยอดขายของร้าน ผู้ประกอบการควรสำรวจตลาดร้านอาหารรอบข้างเพื่อประกอบการตัดสินใจในการตั้งราคาอาหาร การออกแบบตกแต่งอย่างประณีตสวยงามเป็นเอกลักษณ์ของอาหารไทย การจัดรูปลักษณะของอาหารที่สวยงามชวนรับประทาน รวมทั้งการให้ปริมาณของอาหารที่เหมาะสม

2. ปัจจัยแวดล้อม

ปัจจัยแวดล้อม ประกอบด้วย (1) ด้านการสนับสนุนจากทางสังคม อยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 (2) ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ อยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 (3) ด้านการสนับสนุนจากภาคเอกชน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 และ (4) ด้านการสนับสนุนจากผู้นำชุมชน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55

3. ความสำเร็จของผู้ประกอบการในการประกอบธุรกิจร้านอาหารไทยในรัฐเวอร์จิเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา

ความสำเร็จของผู้ประกอบการในการประกอบธุรกิจร้านอาหารไทยในรัฐเวอร์จิเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า ความสำเร็จของผู้ประกอบการในการประกอบธุรกิจร้านอาหารไทยในรัฐเวอร์จิเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อแล้วพบว่า จากการประกอบธุรกิจร้านอาหารไทยในรัฐเวอร์จิเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้รับความพึงพอใจจากลูกค้า อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 รองลงมา จากการประกอบธุรกิจร้านอาหารไทยในรัฐเวอร์จิเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา สามารถทำการตลาดและการจำหน่ายสินค้าได้กว้างขวางมากขึ้น และจากการประกอบธุรกิจร้านอาหารไทยในรัฐเวอร์จิเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้รับการยอมรับจากทุกคน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67

อภิปรายผลการวิจัย

ปัจจัยพื้นฐานของความสำเร็จในการประกอบธุรกิจ พบว่า ผู้ประกอบการร้านอาหารไทยในสหรัฐอเมริกา ส่วนใหญ่จะใช้แรงงานไม่มากนัก ประมาณ 6-10 คน เนื่องจากเริ่มจากเงินทุนที่ต้นทุนต่ำค่อนข้างสูงคือ 100,001-300,000 บาท และใช้วัตถุดิบในการผลิตที่นำเข้าจากประเทศไทยเพื่อให้ได้รสชาติอาหารแบบดั้งเดิม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัคร ปานเพชร (2559) ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ไทย ในการเข้าสู่ตลาดของกลุ่มประเทศ กัมพูชา ลาว เมียนมาร์ เวียดนาม พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ไทยในการเข้าสู่ตลาดต่างประเทศจะต้องใช้เลือกลงทุนโดยกิจการเป็นเจ้าของ 100% และใช้แรงงานในประเทศเข้ามาช่วยบริหาร อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิรญา กัญบุตร (2559) ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยแห่งความสำเร็จในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก: SMEs พบว่า ความสำเร็จในการประกอบธุรกิจ ผู้ประกอบการจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในการจัดหาและจัดจ้างแรงงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชุติพร มาสเนตร และคณะ (2555) ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยแห่งความสำเร็จในการประกอบธุรกิจอาหารทะเลแปรรูปที่บ้านของผู้ประกอบการในอำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส พบว่า จำนวนแรงงานที่เหมาะสมอยู่ระหว่าง 6-10 คน

นอกจากนี้ ปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการประกอบธุรกิจร้านอาหารไทยในรัฐเวอร์จิเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้แก่ (1) ปัจจัยพื้นฐานด้านแรงงานมีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการประกอบธุรกิจร้านอาหารไทยในรัฐเวอร์จิเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า ประกอบด้วย 7 ด้านสำคัญ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความขยันและอดทน ด้านความรับผิดชอบ ด้านการมีระเบียบวินัย ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านความคิดสร้างสรรค์ และด้านใฝ่เรียนรู้ (2) ปัจจัยพื้นฐานด้านเงินทุนมีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการประกอบธุรกิจร้านอาหารไทยในรัฐเวอร์จิเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา ใช้เงินทุนของผู้ประกอบการธุรกิจเอง หรือเงินสะสมภายในครอบครัวในการดำเนินงานช่วงแรก ซึ่งมีข้อดี คือ เป็นเงินกู้ที่ไม่จำเป็นต้องจ่ายดอกเบี้ยในการกู้ยืม (3) ปัจจัยพื้นฐานด้านวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตมีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการประกอบธุรกิจร้านอาหารไทยในรัฐเวอร์จิเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า ร้านอาหารไทยมีรสชาติที่มีความหลากหลาย และรสชาติที่เป็นเอกลักษณ์ ผู้ประกอบการจะทำการพิจารณาการเลือกวัตถุดิบในการปรุงจะทำการเลือกจากแหล่งที่มา ปริมาณและคุณภาพของวัตถุดิบ และการเก็บรักษา และ (4) ปัจจัยพื้นฐานด้านเครื่องมือและอุปกรณ์มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการประกอบธุรกิจร้านอาหารไทยในรัฐเวอร์จิเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า ด้านเครื่องมือและอุปกรณ์เอกลักษณ์เฉพาะตัวจดจำได้ง่าย โดยเฉพาะเครื่องหมายการค้าของร้าน หรือ Logo เลือกใช้วัสดุและอุปกรณ์ที่มีมาตรฐาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอัคร ปานเพชร (2559) ที่ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ไทย ในการเข้าสู่ตลาดของกลุ่มประเทศ กัมพูชา ลาว เมียนมาร์ เวียดนาม พบว่า การดำเนินงานหรือปัจจัยทางการผลิต อุปสงค์หรือความต้องการ และรัฐบาล เป็นส่วนหนึ่งของความสำเร็จ

ปัจจัยแวดล้อม พบว่า ผู้ประกอบการร้านอาหารไทยได้รับการสนับสนุนจาก สังคม หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ผู้นำชุมชน อยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะผู้ประกอบการจะได้กำลังใจและที่ปรึกษาเป็นคนภายในครอบครัว โดยมีหน่วยงานของรัฐในสหรัฐอเมริกา ออกใบรับรองคุณภาพ และมีภาคเอกชนและผู้นำในชุมชน ช่วยส่งเสริมการตลาด ให้การช่วยเหลือในด้านความเป็นอยู่ อาจเป็นเพราะกิจการร้านอาหารไทยจะต้องผ่านขั้นตอนการตรวจสอบมากมายเพื่อให้ได้มาตรฐานตามที่รัฐบาลท้องถิ่นได้กำหนดไว้ เพื่อให้ได้มาซึ่งใบอนุญาตในการประกอบกิจการร้านอาหาร ดังนั้นผู้ประกอบการจะต้องอาศัยทั้งความอดทนและความเข้าใจในกฎระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ เป็นอย่างดี ไม่ว่าการปฏิบัติตามกฎระเบียบเพื่อให้ร้านอาหารได้มาตรฐานตามที่รัฐบาลในสหรัฐอเมริกาคำหนดไว้ และทำให้สามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งถือเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่งในการประกอบธุรกิจในสหรัฐอเมริกา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัคร ปานเพชร (2559) ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ไทย ในการเข้าสู่ตลาดของกลุ่มประเทศ กัมพูชา ลาว เมียนมาร์ เวียดนาม พบว่า ผู้ประกอบการต้องได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชูลีพร มาสเนตร และคณะ (2555) ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยแห่งความสำเร็จในการประกอบธุรกิจอาหารทะเลแปรรูปพื้นบ้านของผู้ประกอบการในอำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส พบว่า แรงงานต่อหนึ่งรายธุรกิจควรใช้แรงงานภายในครอบครัว

นอกจากนี้ การสนับสนุนจากทางสังคม พบว่า (1) แรงสนับสนุนทางสังคมเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการประกอบธุรกิจเป็นอย่างมาก ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับการให้ความช่วยเหลือ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านอารมณ์ ด้านกิจกรรม และด้านข้อมูลข่าวสาร (2) การสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ พบว่า ในปัจจุบันภาครัฐได้ให้ความสำคัญกับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นอย่างมากโดยจะเห็นได้จากนโยบายที่ภาครัฐได้ให้เข้ามาใช้ปฏิบัติโดยจะมุ่งเน้นในระดับล่างเป็นหลัก ซึ่งเป็นรากฐานของเศรษฐกิจของประเทศ (3) การสนับสนุนจากภาคเอกชน พบว่า ในภาคเอกชนมีการลงทุนทำให้เกิดการค้าขายมีผลกำไร มีแผนงานการส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจให้ถูกต้องตามนโยบายภาครัฐ โดยที่ภาครัฐที่เป็น หน่วยงานสนับสนุนและส่งเสริม โดยส่วนใหญ่จะมุ่งเน้นส่งเสริมภาคเศรษฐกิจโดยรวม (4) การสนับสนุนจากผู้นำชุมชน พบว่า การสนับสนุนจากผู้นำชุมชนที่ทางผู้ประกอบการร้านอาหารไทยได้รับ ผู้นำชุมชนจะมีความเป็นกันเอง ให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ อย่างเต็มที่ มีการแจ้งข้อมูลข่าวสารต่างๆ ของชุมชนในการจัดกิจกรรมทั้งของทางภาครัฐ และเอกชน เพื่อให้ทางสถานประกอบการได้มีส่วนร่วม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัคร ปานเพชร (2559) ที่ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ไทย ในการเข้าสู่ตลาดของกลุ่มประเทศ กัมพูชา ลาว เมียนมาร์ เวียดนาม พบว่า การสนับสนุนจากรัฐบาลเป็นส่วนหนึ่งที่ส่งผลต่อการดำเนินงานของธุรกิจเช่นกัน

จากการศึกษาความสำเร็จของผู้ประกอบการในการประกอบธุรกิจร้านอาหารไทยในรัฐเวอร์จิเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า ผู้ประกอบการร้านอาหารไทยได้รับความพึงพอใจจากลูกค้าในระดับมาก อาจเป็นเพราะผู้บริโภคอาหารในอเมริกาต้องการได้รับประสบการณ์ใหม่ในการรับประทานอาหาร จึงมีความต้องการที่จะทดลองชิมอาหารไทย เมื่อเข้ามารับประทานอาหารไทยรวมถึงมนุษย์สัมพันธ์ของพนักงานในร้านอาหารที่มีความเป็นมิตรกับลูกค้า ให้ความรวดเร็วในการบริการ และอาหารสะอาดดูน่ารับประทาน ทำให้ลูกค้ามีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ การบริการ เทคนิคการขาย และการตลาดก็มีส่วนสำคัญในการดำเนินธุรกิจร้านอาหารกับการให้ลูกค้าเป็นสื่อในการโฆษณา ด้วยการบอกต่อปากต่อปาก หรือผ่านทาง Social Media ในช่องทางต่าง ๆ เช่น facebook Instagram หรือ Google ซึ่งถือเป็นช่องทางที่มีประสิทธิผล รวมไปถึงการศึกษาข้อมูลและระเบียบต่าง ๆ ในเมืองและรัฐที่เราเลือกจะลงทุน ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญมากในการประกอบกิจการในประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัทธกษ ศิริวงษ์ และคณะ (2560) ทำการศึกษาเกี่ยวกับประสบการณ์ความสำเร็จของผู้ประกอบการระบบการจัดการร้านอาหารกรณีศึกษา FoodStory บริษัทฟิวจ์โมบาย จำกัด พบว่า ระบบการจัดการร้านอาหาร เพื่อให้ธุรกิจร้านอาหารมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและความสำเร็จของผู้ประกอบการระบบการจัดการ FoodStory ผู้ประกอบการจะต้องมีความรู้ในด้านต่างๆ และพัฒนาการขายอย่างต่อเนื่องจากด้วยเครื่องมือออนไลน์ เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของลูกค้า อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อชฌาพร กว้างสวัสดิ์ และพัชรภรณ์ ชัยพัฒน์เมธี (2556) ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยแห่งความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจทางอินเทอร์เน็ต (Internet Entrepreneur) ในรูปแบบพันธมิตรทางการตลาดอินเทอร์เน็ต (Affiliate

Internet Marketing) เพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า ความสำเร็จของผู้ประกอบการจะต้องบริหารโดยใช้รูปแบบพันธมิตรทางการตลาด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยครั้งนี้ผู้ประกอบการควรให้ความสำคัญต่อบุคลากรหรือพนักงานภายในร้าน โดยเฉพาะพนักงานเสิร์ฟซึ่งเป็นคนกำหนดคุณภาพของการให้บริการ และสร้างความประทับใจแก่ลูกค้า ลูกค้าต้องการพนักงานที่ดูแลเอาใจใส่ มีความกระตือรือร้น เต็มใจบริการให้บริการที่รวดเร็วและสามารถให้คำแนะนำและแก้ปัญหา ผู้ประกอบการมีการจัดอบรมให้มีความรู้ข้อมูลเกี่ยวกับอาหารและข้อมูลต่างๆ เพื่อให้พนักงานสามารถให้คำแนะนำเมนูอาหารไทย

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมของพฤติกรรมการใช้บริการร้านอาหารไทยเปรียบเทียบกับร้านอาหารประเภทอื่นๆ และศึกษาปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจ เพื่อนำข้อมูลมาปรับใช้ในการวางกลยุทธ์รักษาลูกค้าเดิม และขยาย/เพิ่มลูกค้าต่อไปในอนาคต

2) ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในการขยายขอบเขตให้กว้างขึ้น โดยสอบถามกลุ่มคนทั้งประเทศไทย ไม่เฉพาะเจาะจงแค่ในสหรัฐอเมริกาเท่านั้น แต่ควรมีการศึกษาในประเทศอื่นๆ เพิ่มเติมด้วย เพื่อให้ทราบปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในแต่ละพื้นที่ เพื่อใช้ในการวางแผนกลยุทธ์ต่อไป ให้สามารถตอบสนองความต้องการแต่ละพื้นที่ได้ตรงใจที่สุด

บทสรุป

ตัวบ่งชี้ที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จในการประกอบธุรกิจร้านอาหารไทยในรัฐเวอร์จิเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา ประกอบด้วย 4 ด้านสำคัญ ประกอบด้วย

(1) ด้านการเงิน การเงินเป็นสิ่งที่ผู้ประกอบการคำนึงเป็นอันดับแรก ต้องคำนึงถึงเศรษฐกิจก่อน เป็นสำคัญ ถ้าเศรษฐกิจไม่ดีจะทำให้เงินทุนไปจม และไม่เกิดประโยชน์ต่อกิจการ โดยจะกิจการจะต้องมีเงินทุนเพียงพอในการหมุนเวียน เพื่อที่จะเป็นต้อง มีเงินทุนสำรองไว้ ในการใช้จ่ายด้านต่างๆ เช่น เสียภาษี การลงทุนปรับแต่งเพิ่มเติม และเหตุการณ์ฉุกเฉินอย่างกรณีวิกฤติที่ราคาขึ้นๆ ลงๆ อัตราค่าจ้างคนงานที่ต้องปรับเพิ่ม

(2) ด้านลูกค้า จำเป็นที่จะต้องใส่ใจการบริการของลูกค้าของคุณช่วยให้พวกเขามีประสบการณ์ที่ดีกับการใช้บริการ และรสชาติของอาหาร รวมถึงบรรยากาศของร้านที่ควรมอบให้กับลูกค้าระหว่างทานอาหาร เป็นสิ่งสำคัญต่อความสำเร็จของธุรกิจของคุณ เพราะสำหรับลูกค้าจำนวนมาก เมื่อได้รับบริการที่ดี และเกิดความคุ้มค่าจะทำให้ลูกค้าติดใจบอกปากต่อปากและลูกค้าจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

(3) ด้านการเรียนรู้และพัฒนา ร้านจะประสบความสำเร็จและเพิ่มยอดขายได้มากขึ้น จะเป็นที่จะต้องมีการพัฒนาตัวเอง โดยศึกษาลองทำตั้งเป้าหมาย อดทน เช่น การทำโฆษณา โปรโมท จัดโปรโมชั่น และใส่ใจบริการให้ดี อีกทั้งการพัฒนาสูตรอาหารใหม่ เพื่อสร้างการดึงดูดความสนใจจากกลุ่มลูกค้า

(4) ด้านกระบวนการบริหารจัดการภายใน มุ่งเน้นที่การบริหารจัดการและบริการ วางแผนและตำแหน่งหน้าที่ให้เหมาะสมกับพนักงาน เพื่อลดปัญหาการเลิกจ้างงาน ทำให้ระบบจัดการบริหารไม่มั่นคง ซึ่งจะส่งผลต่อความสำเร็จในการประกอบกิจการเป็นอย่างมาก

เอกสารอ้างอิง

- ชนิสาน งามอภิชน. (2562). สถานการณ์และปัญหาของธุรกิจร้านอาหารไทยที่เป็นอุปสรรคต่อการลงทุนทางตรงในต่างประเทศ: ศึกษาการลงทุนทางตรงของธุรกิจร้านอาหารไทยในประเทศสหรัฐอเมริกา. บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชลธิพร มาสเนตร และคณะ. (2555). ปัจจัยแห่งความสำเร็จในการประกอบธุรกิจอาหารทะเลแปรรูปพื้นบ้านของผู้ประกอบการในอำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส. วารสารมหาวิทยาลัยทักษิณ, 4(3), 94-107.
- พิทักษ์ ศิริวงษ์ และคณะ. (2560). ประสบการณ์ความสำเร็จของผู้ประกอบการระบบการจัดการร้านอาหาร กรณีศึกษา Food Story บริษัทฟิวส์โมบาย จำกัด. การประชุมวิชาการเสนองานวิจัย ระดับบัณฑิตศึกษาครั้งที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม 2560.
- พิรญา กันตบุตร. (2559). ปัจจัยแห่งความสำเร็จในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก: SMEs. วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 2(1), 59-76.
- วงศ์กร ตระกูลหิรัญผดุง. (2556). การพัฒนาอย่างยั่งยืนกับการลงทุนอุตสาหกรรมไทย. กรุงเทพฯ: สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.).
- อัมมาพร กว้างสวัสดิ์ และพัชราภรณ์ชัยพัฒน์เมธี. (2556). ปัจจัยแห่งความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจทางอินเทอร์เน็ต (Internet Entrepreneur) ในรูปแบบพันธมิตรทางการตลาดอินเทอร์เน็ต (Affiliate Internet Marketing) เพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.
- อัศกร ปานเพชร. (2559). ปัจจัยความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ไทย ในการเข้าสู่ตลาดของกลุ่มประเทศ กัมพูชา ลาว เมียนมาร์ เวียดนาม. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- Gürel, E., & Tat, M. (2017). SWOT analysis: a theoretical review. *Journal of International Social Research*, 10 (51).
- Johns Hopkins University. (2020). *Global cases by the Center for Systems Science and Engineering (CSSE) at Johns Hopkins University (JHU)*. Available: <https://systems.jhu.edu/>. (April, 8, 2020).